

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

CONCURS

2-3

Pentru distribuirea a patru stipendii de câte 1000 coroane, din fundațiunea *Trandafil*, se publică concurs până la 26 Septembrie calendarul vechiu, (9 Octombrie n.) 1906.

După dispozițiunile fondatorului la aceste stipendii pot reflecta numai tineri români gr. orientali din tot cuprinsul metropoliei noastre, cari au obținut calcul *eminent* în clasele gimnaziale și cercetează oareșcare universitate sau facultate.

Recursele sunt a se instrui cu atestat de botez, de paupertate, și de studii și a se adresa conzistoriului metropolitan în Sibiu.

Sibiu în 25 August 1906.

Conzistorul metropolitan.

Cuvânt de deschidere

rostit în adunarea generală a despărțământului X Brad, al „Asociațiunii”, ținută în Hălmașiu la 29 Iulie 1906.

De Dr. Pavel Oprea.

La prelegerile populare economice, ce am ținut astă-primăvară în comunele: Brad, Baia-de-criș, Hălmașiu, Vața-de-jos, Ciuciu, Cebea, Rîșculița, Ribîța, Criștior, Luncoiul-de-jos și de-sus, împrăștiate în felurite părți ale desp. Brad, poporul ni-s'a înfățișat treaz, curat îmbrăcat și cu dor de învățătură.

Simburele dar e sănătos.

Această condiție trebuie să împintene la lucru până la cea din urmă răsuflare pe cărturarii — *cu inimă, idealuri*. Trebuie să vă lumineze și împreună pe toți, căci numai astfel pntem fi!

Lumina lumii și sarea pământului — numește sfânta evanghelie pe preoții și învățătorii poporului. — Și nu fără rost; căci nimeni altul nu-i mai chemat a lucra pentru luminarea poporului, decât preoții și învățătorii. Numai fiind poporul luminat de lumina adevărului, învățători curate, se va naște unire în cugete și simțiri, solidaritate, pe care nici porțile iadului nu o vor putea sfărma.

Străduința pe toate cărările vieții și bunaînțelegere fac din încaputurile mici lucruri mari.

Dorind și noi să întărim legăturile firești dintre inteligența din acest ținut și a conlucră dimpreună la deșteptarea literaturii române și culturii române în popor — mama noastră a tuturor — V'am promis astă iarnă, că la vară iarăș vom veni în mijlocul D-Voastră, — să chemăm sub steagul „Asociațiunii” pe frații noștri dintre cele 3 Dealuri-Mari, dealul Gurahonțului până la Vulcanul Abrudului și Hăgăul Căianului, — pe frații din întreg Zarandul de odinioară, de ale căror plaiuri, văi și coline și popor de baștină vă leagă suveniruri atât de scumpe!

Fericirii Zarandeni au dovedit-o cu 40—50 ani mai înainte, că au simț pentru lumină, dragoste și pentru învățătură, cultură, — căci alt-

cum n'ar fi jertfit pentru școala din Brad și Hălmașiu — fala lor vecinică — împrumutul național voluntar de stat în anul 1854. Urmașii trebuie să fie vrednici de părinții lor, căci „*Din stejar, stejar răsare*”!

Povățuitorii firești ai D-Voastră, dorind să îndrepteze cât mai multe raze de viață asupra fraților de același sânge și astfel prin lumină adevărată și muncă cinstită să vă deștepte nădejdea într'un viitor mai fericit, au aflat ziua de azi potrivită pentru a ține adunarea generală ordinară. Dreptaceea comitetul desp. Brad, care se întinde preste întreg Zarandul părinților noștri, a sosit în orașelul Hălmașiu, povățuit de dorul sfânt: să aprindă în inima fiecăruia dintre D-Voastră dragoste curată față de Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român.

*

— *Minte! Mărită nație română! Minte!*

— *Luminați-Vă, fraților Români și veți fi!*

— *Uniți-Vă în cugete! Uniți-Vă 'n simțiri!*

— *Cetiți! Scrieți românește!* —

vă strigă As. de 45 de ani.

As., întocmai ca mama cea iubitoare, vrea să ascultăm învățăturile adunate din suferința de veacuri a părinților noștri și păstrate în limba mult dulce și frumoasă pentru care — scris este — strămoșii s'au luptat mai mult decât pentru viață; As. vrea să ne iubim unii pe alții, ca frații de o mamă și de o samă, să trăim în buna înțelegere, armonie; vrea să fim solidari, deoarece în: lumină, armonie, solidaritate zace puterea. As. ne îndeamnă să ne cunoaștem istoria și poezia, căci aceste formează literatura națională a poporului român, în care se reoglindează credințele, obiceiurile, aspirațiunile și virtuțile Românilor. Drept aceea ea, — literatura națională e cea mai potrivită să deștepte interesul, să lumineze mintea, să nobilizeze inima, să-l crească pe Român și să-i întărească firea pentru idealul idealurilor — *sfânta libertate*, țânta tuturor sbucimărilor pământești.

Literatura română și cultura poporului român: e scopul Asociațiunii.

*

Dați-mi voie, Fraților, să vă istorisesc 2 exemple din cari înși-Vă veți înțelege cât de mare înrăurire are literatura și cultura națională asupra oricărui popor. Il fac conștiu de sine, adică fac ca toți să aibă aceiași voință.

As., cum V'am spus, la prelegerea populară, — n'a zburat din capul unui singur om. Au plănit-o zelul, stăruința de fer și iubirea curată de neam și țară a celor mai aleși și mai vrednici bărbați ai neamului nostru. Un Șaguna, Șuluțiu, Pușcariu, Barițiu, Cipariu și alți cunosători temeinici ai istoriei suferințelor noastre, — țineau samă de jertfa mare și curată, ce aduseseră înaintașii lor mai înainte cu 150 ani (1700) de dragul culturii. Chiar și

legea strămoșască se hotărâseră să și-o schimbe: să se unească cu biserica rom. cat., cea patronată de domnitorii din augusta casă de Habsburg, numai să poată și Românul gusta din izvoarele culturii, din ale cunoștinții binelui și răului și astfel să devină liber și deopotrivă îndreptățit cu neamurile conlocuitoare în această țară.

Știau bine fericirii de ei, că cultura adevărată, desăvârșirea, perfecțiunea apropie pe om de Dumnezeu și că omul e osândit să rămână sclavul altuia numai câtă vreme îi lipsește știința, învățătura, cultura.

Drept aceea — mult au asudat — până a sosit timpul, ca și Români să poată străbate în Roma. Dar bărbații luminați în Roma, Micul, Șincai, Maior ș. a. indulcindu-se din izvoarele culturii cetății eterne, se întăriră întocmai ca boerii moldoveni și vechi cronicari Grigore Ureche și Miron Costin, că Românul își ia coborârea, începutul, dela Romani, cu toată istoria țării noastre îl poreclia „*Sclav căleat în pulbere, care trăiește sub tiranie*”. Aflară și aceea că strămoșii noștri, Romanii, odată luminați, culti, au fost puternicii stăpâni ai lumii. Lumina minții deșteptă în ei conștiința romanității, conștiința viței latine, — simțământul sfânt, pe care ei „*în vestmântul preotului de sate și în rasa călugărului*” — îl propoveduiră prin școale și biserici, popor și scrieri.

Petru Paul Aaron, episcopul de vrednică aducere aminte, înălță școalele gimnaziale din Blaj (a. 1754) tocmai când Românii pretutindenii gemeau sub îndoitul jug al întunecului și al străinilor, cari lucrau la nimicirea noastră, când însaș biserica, singurul așezământ, în care se mai păstra limba străbună, — cea română, — singurul adăpost al existenței naționale, era răpită precum în Bănat și Bihor de Sârbi, așa și în Maramurăș de Ruteni, în Muntenia și Moldova de Greci.

În școalele din Blaj răsărit-a soarele reînvierii naționale. Acolo se deschiseră ochii neamului. Lor le urmară cele din Arad, Beiuș, Brașov, Sibiu, Năsăud, Brad și apoi cele populare — toți atâți factori, cari ne-au readus la viață.

Incepea să se scrie istoria, a se adună poezii, primele pârghii ale literaturii naționale. Pe Câmpul libertății 40,000 Români întonează la 3/15 Maiu 1848 cântarea reînvierii, redeșteptării, egal îndreptăririi...

— *Murim mai bine 'n luptă... decât să fim sclavi iarăș în vechiul nostru pământ...* răsună dela Carpați până la Tisa.

Epoca nouă se arată, epoca libertății întemeiată pe conștiința de sine, pe dorul de a se lumina, de a munci, de a fi liber.

*

În istoria țării noastre de pe vremea când trăia Maria Terezia încă aflăm un exemplu plin de învățături folositoare.

Iubitul craiu, drept răsplătă pe șama poporului, din gura căruia unii lăudaroși de mai târziu au plăzmuit pe clasicul „*Moriamur pro rege*

nostro”, a înființat *garda națională maghiară*.

Gardiștii erau păzitorii persoanei sacro sancte a craiului.

Se alegeau dintre nobilii de rând. Fiecare comitat trimetea la rezidența din Viena câte 2 tineri voinici și frumoși. Gardiștii în Viena se făcură cunoscuți cu literatura franceză și germană, cari erau în floare. Li-se dăde chiar prilej să se împrietenească cu ele.

Planul tainic al urzitorilor gardei naționale maghiare era ca gardiștii să se îndulcească cu literatura germană și apoi s'o împământească pe aceasta în patria maghiară.

Presupuneau adică, că gardiștii se vor deșosi de unelte ale ispitelor de germanizare, se vor desbrăca de limba, datinele și tradițiile lor străbune.

Dar se înșelară amar.

Literatura străină deschise ochii gardiștilor...

Ei înțeleseseră, că unde literatura națională e în floare, adică unde învățăturile, sfaturile părinților au prins rădăcini în inima fiilor, — acolo urmașii sunt mari și puternici, țara lor cinstită și fericită; pecând poporul lipsit de literatura națională, e lipsit de viață. Tocmai de aceea gardiștii, ca să nu se sinucidă ei înșiși, începură a vorbi, a scrie și a folosi numai limba lor națională.

George Bessenyei și tovarășii săi, redeșteptătorii literaturii naționale maghiare, desigur n'au mai puțin merite pentru neamul lor, decât descălecătorul Arpad, ori fondatorul regatului ungar și bisericeii creștine maghiare Ștefan cel sfânt.

Urmarea cultivării literaturii naționale e statul național, constituțional, ungar, liberal și independent.

Fiecare patriot maghiar o simte și o știe aceasta. Altcum n'ar înălța atâtea statue, atâtea monumente literaților lor, în cari e intrupat duhul părinților lor, geniul național.

*

Tocmai fiindcă fruntașii luminați ai înaintașilor neamului românesc de pe la anul 1700 se învoiseră să și jertfească chiar și legea strămoșască de dragul culturii, învățăturii; tocmai fiindcă urmașii lor tot mai mult s'au convins, că învățătura cea câștigată în limba mamei, cultura națională, e singura noastră mântuire: înțelepții și prevăzătorii săi conducători dela anul 1861 fără deosebire de biserică și lege au dat viață Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român, simbolul, care împreună într'un organism viu pe toți Românii conștii de sine și cu aceiași voință firmă.

Unirea ne-a despărțit în două; iar împreunarea în ale culturii a tuturor fraților de aceeași origine are să ne consolideze, întărească într'un trup și un suflet.

Fiind țânta Asociațiunii să întărească neamul românesc prin cultură națională, idealul măreț e vred-

nic să fie spriginit de tot Românul conștiință de sine.

Lucrarea Asociațiunii va intra în viață cu atât mai sigur, cu cât va fi mai convins fiecare dintre noi de importanța ei.

Imprejurarea, că binefăcătorii membrii Asociațiunii sporesc treptat; averea și vaza ei crește în truna, că pentru lipsele culturale poate întrebuința sume tot mai însemnate, că școala ei dă creștere aleasă la multe fete, fiitoare mame române; că biblioteca ei de peste 10.000 cărți devine un centru, în jurul căruia se așază speranțe tot mai mari; că muzeul ei deșteaptă stimă și respect chiar și în străinii favorizați de soarte; că scrierile, prelegerile, bibliotecile populare se înmulțesc într-una; ne face să ne întărim în speranță, că va sosi ziua în care precum aleșii inteligenți ai neamului nostru așa și poporul însuși se va aduna sub steagul As., iar pizma și ura vor slăbi.

Zi epocală de sărbătoare va fi ziua, în care fiecare inteligent român va intra în serviciul cauzei culturale naționale.

Comitetul desp. Brad în anul 1905/6 de acest simțământ a fost condus. Din rapoartele speciale veți binevoi a aprecia lucrarea sa și a-i da indemnuri pentru un spor și mai bun.

Vă mulțămesc pentru luare aminte și adunarea gen. ord. o vestesc deschisă.

Cronică bisericească.

Ziaristica bisericească la Români.

De Onisifor Ghibu.

(Fine)

Aceste diferențe între Aron și Șaguna proveneau și din trecutul lui Aron. Sunt cunoscute păreri bărbatilor din țeara românească despre politica Românilor din Ardeal la 1848, păreri cari erau în multe privințe și ale lui Aron care avuse prilejul să cunoască mai bine politica țării românești decât a țării sale natale.

„Telegraful“ dăduse încă dela întâiele sale numere prilejul la nemulțămiri. Insuși Ion Maiorescu se declară nemulțămît pentru câteva notițe cari îi displăceau. Aron nu putea să scrie altcum decum putea să încapă în programul foii impus de intemeietorul ei și astfel el ajunge încă dela început în o imposibilitate, din care cercă să scoată. El simte o nevoie de a eși din atmosfera sibiiană, pe care nu o putea suferi și în curând, deja după numărul 8/1853 el părăsește Sibiu

și se duce la Viena, unde i-se asigurase un post împreună și cu mai puține răspunderi și cu mai puține constrângeri de a-și călca pe conștiință. În postul de conredactor la buletinul legilor imperiului din Viena, unde avea lângă sine, tot într-o astfel de slujbă pe Ion Maiorescu, unul dintre cei mai intimi prieteni ai lui, lucrează câțiva vreme fără să aducă cine știe ce folos neamului său, până ce se întoarce la 1857 în România, unde ocupă mai târziu și o catedră de istorie la universitatea din București.

„Telegraful Român“ rămase în mâinile doctorului Pavel Vasici, om luminat, harnic și cu o rară însușire pentru cultura românească. Șaguna era bucuros, că a găsit un om credincios ca Vasici și că are acum la dispoziția sa un organ de publicitate, prin care își poate răspândi nu numai păreri sale, ci prin care poate face mai ales educația clerului său, de care nu s'au prea atins până aci razele binefăcătoare ale cultului.

Între împrejurările cari au adus cu sine în Ardeal apariția „Telegrafului Român“, era dela sine înțeles, că un jurnal ca acesta, deși întemeiat de un episcop și pentru clerul unei biserici, nu se putea mărgini numai la o parte a trebuințelor bisericești, adecă la aceea de a da preoților literatură bisericească, știri de caracter curat bisericesc și lucrări teologice. Impotriva unei astfel de încercări vorbiă, în afară de trebuințele prezentului, și trecutul îndelungat al bisericii române din Ardeal, care a fost dela începutul adevăratei sale vieți totdeauna, pe cât de ortodoxă, pe atât de națională totodată. Biserica gr. orientală din Ardeal, la acest început de o nouă fază de dezvoltare avea nevoie de un câmp mai larg de privire: preoții cu puțină învățătură trebuiau luminați pentru întregul câmp al datoritiilor lor sub dubla înfățișare: religioasă și națională, ei trebuiau să fie tot așa de buni și ca Români și ca ortodoci, să lupte tot așa de hotărât și pentru viața românească, ca și pentru cea ortodoxă... Aceasta trebuia să se facă între altele și prin „Telegraful Român“.

De aici acel caracter unilateral al acestui ziar, care nici nu și-a putut determina destul de bine programul prin cuvinte, de câteori a încercat să o facă a ceasta. Odată spunea, că voeste „a împărtași poporului român din politică, industrie, comerț și literatură, idei și cunoștințe practice, potrivite cu timpul și amăsurate trebuințelor lui“, altădată făcând împărțirea jurnalelor în trei categorii, le stabilește astfel: 1, beletristică, 2, politice și 3, critice, fără ca să amintească și jurnalele bisericești. Cu altă ocazie se spune, că tendința acestei foi este „a lăți prin tonul său cel moderat interesul păcii, al ordinei și al progresului bine înțeles și

idei solide între poporul nostru (II. 369), iar altădată ceva mai precis: „a lăți știința și cunoștințe solide și folositoare pentru orice cărturar și a apăra interesele bisericii noastre. Odată (I. 1858) se spune însă hotărât, că „Telegraful“ e „de un caracter religios, național și politic“. Șaguna avea conștiința, că foaia sa e „cea mai bună foaie românească“.)

Cu acest program care a fost precizat când mai bine, când mai rău, s'a lăsat în coloanele acestui ziar dela începutul apariției sale până astăzi. Moștenirea politică a lui Șaguna a fost respectată și de urmașii lui și respectul culmină în lupta ce s'a purtat totdeauna dela el încoace în numele principiilor lui.

Doctorul Vasici s'a dovedit un excelent redactor de ziar cu toate că pregătirea lui ar putea să ne facă a crede, că pentru biserică ar fi avut și un interes și o pricepere mai mică. Literaturii bisericești s'a dat ce e drept o atenție nu tocmai principală, dar în schimb fiecare număr singuratic era așa de bine redactat, încât putea să mulțamească așteptările oricui. Redactorul dedea dela sine tot ce avea bun și împrumută dela alții ce socotia mai vrednic de a fi luat în seamă de un public mare, doritor de a cuprinde lumina. Ținea cont de tot ce se scria pe atunci la Români și ținea să se facă ecoul gândurilor bune românești de pretutindenea. Astfel Alecu Russo, care își publică pe atunci faimoasele sale *Cugetări* asupra limbii și literaturii române în România-literară a lui V. Alexandri, a aflat un răsunet viu în coloanele „Telegrafului“, care le publică consecutiv pe pagina întâi și în legătură cu cari mai împărtașia din când în când și alte notițe literare din aceeași revistă literară. Pe lângă astfel de material și pe lângă articole politice serioase scrise de Vasici pe baza celor mai bune ziare străine, literatura bisericească era avizată la un locșor foarte modest în acest ziar. Abia din când în când câte o predică sau circulară de a lui Șaguna mai vede lumina zilei alături de știri uneori bogate, despre diferitele biserici și daraviri bisericești din Ardeal. Cu toate calitățile și defectele sale „Telegraful“ era una dintre cele mai bine redactate gazete de pe atunci, ceea ce silit a recunoaște însuși M. Kogălniceanu, care a trebuit să răspundă pentru aceasta unui atac venit din partea „Gazetei Transilvaniei“ din Brașov, jeloasă pentru căderea ei pe planul al doilea.)

Cu „Gazeta“ ajunge în curând în conflict și „Telegraful“. Directorul „Gazetei“

1) Vezi „Correspondența lui Șaguna“ în „Telegraful Român“ 1905.

2) Vezi: „Jurnalismul românesc“ în România-literară din 1855, pg. 326 (?) sq. E de notat, că în acest articol Kogălniceanu nu face nici o amintire despre cele 3 jurnale bisericești apărute până atunci în țeara românească.

zetei“, care în politică avea în multe privințe alte vederi decât Șaguna, a dat curs liber patimilor sale personale împotriva lui Șaguna, invinuindu-l de lipsă de tact și altele, într'un ton care pe atunci nu prea era cunoscut. El e o invenție mai nouă. S'au scris atunci în „Gazeta“ lucruri cari știrbeau ambiția și autoritatea de episcop și de baron, dar mai presus de toate de om corect a lui Șaguna și au fost cu mult prea dese aceste atacuri, încât Șaguna să nu vadă în ele o otrăvă pentru clerul bisericii sale, pe care el voia să și-l crească în spiritul ideilor sale. Când pe lângă toate acestea s'a mai străcurat și o notă răutăcioasă în călindarul lui Bărișu (1858), care era unită, păharul amărăciunilor lui Șaguna s'a umplut, și atunci el a oprit preoțimea sub pedeapsă grea de a mai ceti și abonă „Gazeta“ care sâmbăna neghina între frați.

Aceasta era la anul 1858, anul în care Șaguna era amestecat și în polemica cu Eliade-Rădulescu pentru limba cărților bisericești, în care Șaguna a reprezentat punctul de vedere cel corect, dupăcum a dovedit timpul, cel mai bun judecător. Această polemică, dimpreună cu opreliștea pomenită, au fost întâmpinate cu aprobare și în România, unde la acest an luă înființă o revistă bisericească: *Predicatorul*, care a luat apărarea lui Șaguna față de Eliade, prin reproducerea din „Telegraful Român“ a răspunsului lui Șaguna.

Dela „Asociațiune“.

Raportul general

al comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“ către adunarea generală convocată la Brașov pentru 21 și 22 Septembrie st. n. 1906.

Onorată adunare generală! Anul trecut despre a cărui activitate venim a Vă raporta, poate fi considerat ca cel mai însemnat prilej de consolidare definitivă a străduințelor pe cari Asociațiunea noastră le-a dezvoltat pentru ajungerea țintei ce urmărește.

Una dintre cele mai de căpetenie trebuințe ale instituțiunii noastre și-a găsit realizarea în cursul acestui an. Înființarea *Muzeului istoric-etnografic* a dat o dovadă de înțelegere deplină a necesităților noastre culturale și a fost încorporarea mărețului sentimentului de jertfă ce a povățuit totdeauna sufletul poporului nostru. Având astăzi temelia acestui nou așezământ ni-se dă și puțină de-a aduce tributul de cinste pentru trecutul neamului nostru îndeplinind astfel o fundamentală condiție ce-o reclamă propășirea culturală a unui popor. În sarcina viitorilor conducători ai Asociațiunii noastre, cade frumoasa misiune de muncă și chib-

FOIȘOARĂ.

Dela expoziția din București.

(Fine)

Arenele romane.

Între zidurile monumentale de piatră, cari vor susține și după închiderea expoziției, se numără și arenele romane, construite după modelul amfiteatrelor din Roma veche. Aici am avut norocirea a asista într-o seară la: *Povestea neamului*, o interesantă compoziție de tablouri vii. Dela Traian la Carol I, dela 106 la 1906. Aceste tablouri sunt: 1. Intrarea lui Traian în Dacia. — 2. Așezarea coloniilor romane în Dacia. Infrățirea între Daci și Romani. 3. Năvălirea barbarilor. Așezarea Slavilor. — 4. Voivodatele române. Invaziunea Tătarilor. — 5. Propășirea temeinică a Voivodatelor. — 6. Descălcarea Moldovei. Dragoș Vodă și Zimbru. 7. Turcii în Europa. Mircea și Frederic cel negru. 8. Vlad Țepeș, Ștefan cel mare, Albert al Poloniei și Mateiu Corvin. 9. Mihail Viteazul. Cele trei coroane. — 10. Mateiu Basarab și Vasile Lupu. Pravila și Școala. — 11. Tudor Vladimirescu. — 12. Unirea principatelor. — 13. Carol I, întemeietorul dinastiei. 14. Războiul pentru

independență. — 15. Coroana de oțel. Podul peste Dunăre. — 16. Patruzeci de ani de domnie. — Prologul e scris de Duțescu-Duțu. Frumoasele versuri le-a declarat eminent artistul Vasile Leonescu.

Reprezentarea e înscenată în stil mare. Costumele istorice sunt splendide. Și cum vin mândrele cete și se așază pe rând în vasta arenă...

Efectul încă a fost grandios. La urmă când orchestra întonează imnul regal, întreg publicul se ridică și aplaudează cu frenetism. Așa este povestea neamului, o vezi și n'o mai uita. — La această reprezentare era prezent și principele Ferdinand cu suita.

Biserica „Cuțitul de argint“.

Prin expoziția de regulă nu se prea văd biserici. Aici este una menită a rămănea pentru totdeauna ca dovadă a evlaviei creștinești.

Numirea „cuțitul de argint“ s'a dat după biserica cea veche, acum demolată. Dar nu aceasta e reproducă prin noua clădire, ci s'a reproduc — nu știu din ce cauză — o biserică moldoveană, anume a Sf. Nicolae din Iași.

N'ar crede omul, că este posibil a se zidi și înzestra o biserică într'un reștimp de șase luni; și totuși s'a întâmplat cu „Cuțitul de argint“.

Castelul Țepeș.

Cu turnul cel înalt de 32 metri, castelul lui Țepeș Vodă se remarcă între celelalte pavilioane. Și chiar din vârful turnului falfăie superb mândrul nostru tricolor. Să nu pregete nimeni a se sui până acolo, căci o astfel de priveliște măreță nu se mai oferă. Se vede mai întâi întreaga expoziție, apoi extinsa capitală cu împrejurimea sa. Sute de cupole dela biserici și palate și încătr'o privești: poadoaba de parcuri și grădini, cari îmbracă orașul. —

Coborând la vale intrăm într-o căsuță simplă, acoperită cu olane. Ce va mai fi și asta? Este căsuța dela Poradim, în care a locuit principele României în timpul războiului dela 1877. Înăuntru nu vezi decât o masă de lemn, un pat soldătesc și două scaune... Zilele grele ale războiului ni-le mai reamintește Plevna, reproducă în miniatură, și bateria dela Calafat, de unde s'a tras primul glonț de tun asupra Turcilor.

Pavilionul pescăriilor.

România este o țeară bogată în pești. Pavilionul constă din două părți: în grota suterană se află acvariul (cu pești vii). Deasupra în etaj o colecțiune bogată de pești infundați, toate speciile câte se găsesc în apele României. Mai departe ni-se

arată paseri, cari distrug peștele. De interes sunt și locuințele pescarilor, apoi lănturile și celelalte unelte pentru prinsul peștilor. Am văzut și un veritabil năvod de Dunăre.

Pescăriile aduc statului un venit însemnat.

Cu acestea am terminat descrierea specială a pavilioanelor. Negreșit că afară de cele amintite mai sunt multe vrednice de văzut. Cine dispune de timp va căuta a mai vedea: pavilionul primăriei București, al Eforiei Spitalelor, pavilionul minelor și al închisorilor. Bine înzestrat este pavilionul fraților noștri din Bucovina.

Dintre cele 32 județe ale țării numai Dorohoiul are pavilion deosebit.

Foarte draguț este pavilionul institutului grafic „Minerva“. Într'un spațiu îngust se cuprinde foarte mult: scrierile de valoare ale literaturii noastre vechi și noi, comoara sufletească a neamului.

Distracțiile expoziției.

Seara la 7, după ce se închid ușile pavilioanelor, se încep distracțiile. Urmărg la teatru de varietăți, alții la Cinematograf și iar alții la Water-Chute; de aici se face așa numita călătorie pe apă în lănturile dela o înălțime de 22 metri. Deodată se aude bubuit de tunuri. De unde? Dela Port-Arthur. La lumina miilor de

zuință de-a împodobi încăperile acestui palat cu dovezile istorice ale existenței noastre naționale pe acest pământ și cu aloăturile măestrilor deosebite cu cari se indeletnicește poporul nostru, dând astfel o oglindă reală a înfățișării noastre etnice. Pe lângă activitatea ce se va desfășura pentru împodobirea vrednică a muzeului, muncitorilor pe terenul cultural le revine datoria, ca având astăzi prin inaugurarea acestui edificiu și un loc de întrunire, să vestească dela tribuna liberă străduințele hărniciei lor. Numai prin dovezile continue ale unei activități inten-zive în centrele noastre culturale va putea da Asociațiunea îndemnuri de muncă despărțimintelor sale răzlate pe întinde-rea vastă a teritorului locuit de poporul nostru.

Un însemnat moment de înaintare culturală a fost și aranjarea *Expoziției* din anul trecut, care pe lângă împrejurarea că ne-a dat și nouă și străinilor un mijloc de cunoaștere a stării noastre culturale, a fost un bun prilej de apropiere a lumii românești din diferitele părți și a creat astfel începutul unei trebuincioase legături de unitate culturală.

În asemănare cu mănoasa activitate din centru — care s'a săvârșit cu ajuto-ru și contribuirea vrednică de laudă a tuturor spriginitorilor Asociațiunii noastre — munca desfășurată de despărțăminte pentru împlinirea chemării lor și în cursul acestui an a fost redusă numai la o activitate parțială. Esecționând că-teva despărțăminte — în cari zelul unor fruntași a lucrat pentru introducerea in-stituțiunii noastre în conștiința publică a poporului — învederând trebuința și fo-loasele ei binefăcătoare, activitatea celor mai multe despărțăminte a rămas la rostul ingrat al câtorva ședințe reglementare, lipsite de spiritul unei inițieri proprii și fără nici un răsunet cultural în pătura largă a poporului. Acest fapt explică și împrejurarea, că numărul membrilor Aso-ciațiunii și în deosebi a membrilor ajută-ri nu arată creșterea pretinsă de însem-nătatea instituțiunii noastre. Cu atât mai îmbucurător e avântul cultural inaugurat de zelul acelor bărbați cari în despărță-mântul a cărui conducere li-sa încredințat au realizat probleme ce se impun Aso-ci-ațiunii noastre.

Comitetul central apreciind munca de redeșteptare națională și propagare a culturii noastre, dezvoltată de un distins conducător de despărțământ, dl *Emanuil Ungurianu*, director al despărțământului Timișoara, propune onoratei adunări ge-nerale a-l alege din prilejul retragerii sale — provenită din motive sanitare — dela conducerea despărțământului, de membru onorar al Asociațiunii noastre. Prin aceas-tă binemeritată distincțiune, Asociațiunea va da o dovadă de înaltă apreciere a

lampe se fac acolo luptele navale între două flote în miniatură, — un spectacol care atrage mult public.

Întreaga expoziție e feeric iluminată.

Pela restaurante cântă muzica mili-tară și lăutari în costume naționale — cu cobza, naiul și din gură — de răsună locul.

Mai ales în dumineci și sărbători afleșența publicului e mare. În ziua ultimă când am petrecut la expoziție, biletul meu de intrare avea numărul 211,400.

Nu pot încheia acest raport fără a cita numele celui distins bărbat, care a condus cu rară energie toate lucrările expoziției. Este comisarul general Dr. C. *Istrati*, fost ministru, membru al Aca-de-miei Române etc. Laudă se cuvine și arhitecților români, cari au dat o nouă probă a talentului lor.

În fine recomand fraților Ardeleni și Ungureni cu toată căldura inimii mele, ca să meargă la București să vadă stră-lucita expoziție națională. Inteligenți și țărani, tineri și bătrâni, să meargă toți cei cu inima română! Și se vor întoarce cu plăcută impresii, cunoștințe bogate și nou dor de muncă spre binele neamului.

Ioan Baptist Boiu.

meritelor culturale câștigate de un harnic povătuitor al neamului său.

Unui spirit nou de interpretare a da-toriilor instituțiunii noastre, se pot atribui și alte momente mai însemnate ce în cur-sul anului trecut au dus cu un pas înainte spre țintă problemele Asociațiunii. Aceste sunt: noua organizare a personalului de birou, proiectată de comitetul central și hotărâ-rea ședinței plenare a secțiunilor pentru înființarea unei reviste culturale pe seama *țărânimii noastre*. În proiectul de nouă or-ganizare a biroului s'a avut în vedere, că Asociațiunea noastră, pe lângă rostul unei depline asigurări a intereselor sale mate-riale, ca organ de propagare culturală, — mai are și datoria de a-se impune prin elementele de producție literară ce adăpostește.

Prin înființarea revistei populare se va crea mijlocul de contact direct cu țărâ-nimea noastră iubitoare de carte și se va da membrilor din secțiunile literare-științifice o tribună de propagare a inde-letnicirilor lor. În acest chip și activita-tea secțiunilor — cari numai prin desfășurarea unei munci oarecare își pot jus-tifica existența — va putea lua proporții mai corăspunzătoare.

În sarcina onoratei adunări generale cade confirmarea acestor proiecte, de a căror realizare comitetul nostru central leagă nădejdea unui avânt cultural mai pronunțat.

O tristă datorință ni-se impune, ono-rată adunare generală, a aminti la acest loc încetarea din viață a doamnei *Maria Petran*, văduva marelui fondator al Aso-ci-ațiunii noastre. Prin trecerea din viață a acestei venerate binefăcătoare, instituți-unea noastră a intrat în posesiunea unei însemnate averi. Tot în cursul acestui an Asociațiunea a pierdut prin moarte mai mulți și valoroși membri fondatori, pe viață și ordinari. Consemnarea membrilor *decedați* o prezentăm, invitând onorata a-dunare generală să deie expresiune durerii sale asupra acestor pierderi, în conformi-tate cu obiceiul observat în această pri-vință.

(Va urma).

NOUTĂȚI.

Maiestatea Sa nu va merge în Dal-mația, spun zările din Pesta. S'a răcit și medicii i-au dat sfat să rămână acasă. Va merge în locu-i Arhiducele *Francisc Ferdinand*, moștenitorul de tron.

Goluchowski se duce. O foaie dela Berlin aduce știrea, că ministrul nostru comun de externe, contele Goluchow-ki, și-a dat dimisia încă din luna Iunie, dar nu i-a putut fi primită, fiindcă nu i-se găsește urmaș. Acum e vorba să fie înlo-cuit cu *Palancini*, ambasadorul monarhiei noastre la București.

În chestia pactului vamal-comer-cial, prim-ministrul austriac, baronul *Beck* a conferat Duminecă cu ministrul-prezi-dent ungar, *Wekerle* până târziu seara. Și-a comunicat fiecare condițiile, pe lângă cari e gata a legă pactul și apoi au luat înțelegere, ca continuarea pertractărilor să o facă comisiunile alese din partea am-belor guverne, cari se vor întruni când în Budapesta, când în Viena. Prima lor întrunire se va face în Octomvrie în Bu-dapesta. Duminecă noaptea baronul Beck a plecat la Viena.

Lege nouă în chestii de alegere se compune în ministerul de justiție, pe baza principiilor acceptate și introduse în Anglia. Proiectul de lege va fi prezentat dietei la toamnă. Va împedece orice abus la alegeri, — așa se zice.

La denzie. Domnul *Cornel Aiser-Săvuleanu*, cassar la filiala „Albinei” din Brașov, a fost trecut la pensie, la cererea proprie. În locul său a fost numit cas-sar dl *Ioan Murăroiu*, funcționar al „Al-binei”.

Hymen. Dșoara *Gabriela Țieran* și d-l *Ignatie Vișoiu* teolog abs. își serbează cu-nunia Duminecă în 3/19 Septemvrie la oa-rele 3 p. m. în biserica gr. or. română din Totvărădia.

Concurs. „Economul” din Cluj pu-blică concurs cu termenul 20 Sept. n. pen-tru ocuparea celor 20 locuri libere la masa studenților academici din Cluj.

Expoziția de copii din Apoldul-român. La crearea premiilor, ce se vor împărți între mamele vrednice la expozi-ția de copii, ce o aranjază „Reuniunea ro-mână de agricultură din comitatul Sibiu”, în frunțașă comună Apoldul-român, au mai dăruit dnii Pantaleon Lucuța, președintele reuniunii 10 cor., Victor Tordășianu se-cretariul reuniunii 5 cor. și Petru Ciora, cassarul reuniunii, 2 cor. Totalul sumelor dăruite până acum e 75 cor.

Coroane eterne. Președintele Reuni-unii sodalilor români din Sibiu, dl Vic. Tordășianu, dăruiește întru vecinica odihnă a regretatului Aurel Panilie, fost func-ționar de bancă, fondului de 20 fileri al Reuniunii sodalilor pentru cumpărarea u-nei case cu hală de vânzare, 1 cor.

Kossuth și preotul român. Cetim în ziarele ung., că în zilele acestea s'a prezentat la min. Kossuth la băile Her-culane în audiență de un cias preotul ro-mân din Teregova cu numele *Sandru*. Acest preot — zic acele ziare — „este unul din acei preoți cari se trudes pentru ca ce-știunea naționalităților să se resoalve spre binele patriei”. Se înțelege acest bine e cel interpretat de ideea șovinismului, nu al binelui comun. Cunoaștem pe părintele *Sandru* și știm că nu e nici chemat nici în-dreptățit să discute „ceștiuni de politică bisericească și națională”. Și mai știm, că are obiceiul să se apropie de cei mari și tari totdeauna când are câte o *daravă* în-curcată de descurcat. Atâta e tot. Altă importanță nu are audiența sa la Kossuth.

Denunciant. „Tribuna din Arad aduce știrea că preotul Emilian Micu publică în „Temesvári Hirlap” la loc deschis câteva șire prin cari recomandă atențiunei mini-strului Apponyi interesul învățătorului din Cheșica română, căruia consistoriul și co-muna i-ar fi făcut nedreptate.

Hora bagatelizată. „Gazeta Bucu-vinei”, spune, că la petrecerea aranjată de clubul de scrimă din Câmpulung era luată în program și hora românească, fi-ind o parte mare a membrilor clubului Români. Rutenii însă au zădărnicit juca-rea horei. Iar Românii de față au stat cu mâinile în sân, cu zimbetul nepăsării pe buze.

Jertfele jidanului. Un speculant din Pesta, Schönberger, perduse întrun timp foarte mult la bursă. El și-a luat refugiu la mai mulți pretini cari l-au ajutat cu sume mari și i-au subscris cambii. Dar jidanul într-o bună dimineată a pierit din țară și pretinii lui, oameni cu stare bună, pe rând s'au ruinat toți pe urmele lui. S'au împușcat în decurs de 4 ani 7 dintre ei, iar al optulea și-a pus capăt vieții în zilele acestea în Budapesta.

Tipografie românească în Caranse-beș. „B. Sc.” aduce știrea, că în Caran-sebeș se va înființa o tipografie românească pe acții sub numele „Minerva” cu capital de 20 mii cor. S'au emis 400 acții à 50 cor. Fondatori sunt: Iuliu Novac adv. dir. la „Nera”, Dr. Nicolae Ionescu adv. și dir. la „Sebeșana”, Iosif Câmpianu preot, Prigor, Dr. E. Dăianu prot. Cluj, Vasile Domșa prot. Orăștie, și D. Voniga preot. Ghirec.

Esperanto. În zilele trecute s'a ținut în Geneva congresul esperanțiștilor. Esperanto este o limbă nouă, universală, inventată de un învățat rus Zamenhof. Acesta și a încercat norocul după ce limba „volapük” suferise naufragiu. A izbutit să câștige până acum 50 mii aderenți. Aceș-tia s'au întrunit în congres și au declarat limba aceasta foarte ușoară înmemnând lu-mea toată ca să o învețe, dată fiind ast-fel legătura pentru toate popoarele lumii. Vor scoate și o revistă în aceasta limbă.

Învățător premiat. Învățătorul A-vram Neda din Reșița rom. a fost premiat din partea ministrului de agricultură cu 200 cor. pentru rezultatul frumos obținut în conducerea grădinei de pomi de acolo.

Teatrul din Cluj. Vineri a fost inau-gurat în Cluj cu mare pompă noul Teatrul de acolo. A așistat prez. dietei Iusth cu o deputație a dietei, și ministrul Da-rányi.

Lupte de șah. În 10 Sept. v. se va întruni în București congresul amatorilor jocului de șah din țară și vor deschide lupte de șah. Acestea se vor ține în expo-ziție.

Statua lui Jokay. Abia de trei ani e mort marele scriitor ungar Jokay și recu-noștința neamului său a ajuns să îi și întru-peze o frumoasă statuă în locul cel mai

plăcut al scriitorului, pe „Șvabhegy” în Buda. Statua a fost desvalită cu mare a-lai Sâmbăta trecută.

Expoziția de vite din Săsciori. Din Săsciori ni-se scriu următoarele: La ape-lul comitetului central al „Reuniunii ro-mâne de agricultură din comitatul Sibiu”, primăria noastră comunală a invitat frun-tașii din Săsciori și pe cei din comunele învecinate la o consfătuire în cauza aran-jării expoziției de vite de prăsilă, impreu-nată cu distribuire de premii în bani, ce este proiectată a se ține în comuna no-as-tră Săsciori. Consfătuirea s'a ținut în 26 August n. c. Consfătuirea a fost bine cer-cetată și fruntașii au primit cu mare in-sufletire invitarea comitetului central de a se ține expoziția de vite anuală în co-muna noastră. Terminul ținerii expoziției s'a stabilit pe Duminecă, 21 Octomvrie n. c. La expoziție vor fi admise vitele lo-cuitorilor din comuna Săsciori, Cacova, Sebeșel, Laz, Deal, Loman, Răchita și Că-pâlna. Pentru a face preparativele de lipsă s'a compus un comitet aranjator local con-stător din domnii Ilie Moga, par., Ioan Halalai, notar, Vasile Pop și Augustin Dura, ambii învățători, Nic. Răchișan, pro-prietar, Pavel Precupescu, Simeon Moga, George Morariu, Iacob Bogdan, primar, toți economi și Ioan Bendorfean, viconot. Pentru îndemnarea populațiunii la parti-cipare și cu scop de a-i da povețe pen-tru buna îngrijire a vitelor de expus în comunele interesate s'au constituit comi-siuni speciale. Suntem de firmă convin-gere, că toți vor lucra din răpădă, ca această expoziție, care este a 16-a, ce har-nica Reuniune agricolă o aranjază se reu-sească după dorința cărmacilor ei.

Emanuil.

Cărți și reviste.

Junimea literară, Nr. 8 și 9 al re-vistei bucovinene se prezintă foarte bine, cuprinzând pe patru coale articoli serioși de G. Tofan, S. Fl. Marian, Iz. Ieșan, o conferință despre Coșbuc și Goga de dșoara Asp. Luția, mai multe schițe fru-moase, de H. Petrescu, L. Marian și câteva poezii dragălașe de N. Dracinschi, Lean-dru, Rotică, Loichiță etc.

Viața literară, Nr. 35. Are un arti-col prim despre lipsa de orientare în lite-ratura noastră, cu aprecieri juste, de Ni-culescu Bratzu, poezii și trei schițe bune precum și o traducere succasă din Leo-pardi: „Întâia iubire” de B. Constanti-nescu.

Transilvania, Nr. IV pe Iulie—Au-gust. Cuprinde raportul general al comi-țetului central către adunarea gen. din Brașov.

Albina, Nr. 47—48. Are câțiva arti-coli interesanți de G. Coșbuc, S. Nădejde S. Teodorescu Chirileanu etc.

Viața românească, Nr. 6 pe luna Aug. Aduce sfârșitul noiei lui I. Bră-tescu, poezii de Iorgu Toma (trad. Lenore) Gh. din Moldova (Visul Bradului), Oct. Goga (O rază), o nuvelă de M. Sado-veanu, mai mulți articoli literari și șien-țifici de I. Nădejde, D. Drăghicescu, C. Stere (Continuare impresiilor din Ardeal), I. Russu Șirianu, C. Morariu (Viața în Bucovina) și o bogată Cronică literară, internă și externă; precum și o rubrică însemnată de recenzii bune.

Concurs

În conformitate cu dispozițiile nor-mativului general pentru administrarea fon-durilor și fundațiunilor „Asociațiunii pen-tru literatura română și cultura poporului român” și a deciziunii Nr. 166 din ședința dela 14 și 15 August a. c. se publică con-curs pentru „Premiul Andrei Murășanu” de K 300.

La concurs se va admite orice lu-crare originală de cuprins literar, tipărită în Ungaria în decursul anilor 1905 și 1906, fie ea din sfera literaturii frumoase sau artistice, fie o colecțiune de literatură populară.

Concurenții vor avea să înainteze până la 31 Decemvrie n. a. c. la biroul „Asociațiunii” în Sibiu cinci exemplare ale lucrării lor. Decernarea premiului se va face în ședința plenară a secțiunilor științifice literare, iar premiarea însăși în adunarea generală a „Asociațiunii” din anul viitor.

Sibiu, în 1 Septemvrie 1906.

Prezidiul Asociațiunii:
Iosif Sterca Șuluțu m. p.,

Nr. 753—1906

[227] 1-2

Vânzare de lemne.

Comuna Tălmăcel vinde pe calea licitațiunei publice, cu excluderea ofertelor ulterioare, Duminecă în 23 Septembrie st. n. a. c. la 4 ore d. a. în cancelaria comunală circa 65 stângini metrice de lemne de fag neplutite.

Lemnele vor fi expedate la gara Tălmăciu din partea comunei.

Prețul strigării 17 cor. 40 bani de stângin.

Vadiu 150 coroane.

Tălmăcel, 10 Septembrie 1906.

Primăria comunală:

Toma Nedelcu
primar.

Ioan Fanea
notar.

Haine pentru domni Haine pentru băeți ♦ Costume pentru copii

să cumpere fiecare în propriul interes dela mine. Prăvălia mea cea nouă de haine din Piața-mică Nr. 2 mi-am asortat-o de nou cu cele mai elegante haine de toamnă și de iarnă, în calitate cea mai bună, pe cari le vând cu prețuri uimitor de ieftine. * *

223 5-6 Cu toată stima:

EDUARD ELIAS
Nr. 2. Piața-mică Nr. 2.

Nu numai cetit

dar și probat trebuie
săpunul din lapte de crin
— **Steckenpferd** —

dovedit de bun, medicinal, de Bergmann & Co., Drezda și Teschen a/E (mai nainte săpun din lapte de crin al lui Bergmann, marca 2 băieși), dacă dorește oarecine să aibă teint alb și liber de pistrii, cum și o culoare delicată a feții.

Se află de vânzare cu 80 fil. în Sibiu la farmacia „la urs” (piața mică), farmacia E. Rummel, str. turnului, C. Müller, piața mare, drogeria Carl Morscher, str. cisdădiei, I. B. Misselbacher sen., piața mare, G. Meltzer str. cisdădiei și gusteriții, piața mică prima fabrică transilv. de luminări de stearin (str. cisdădiei), 82 22-62 Carol Arz (str. cisdădiei), cum și în Sighișoara la farmacistul W. Lingner, I. B. Misselbacher.

Pentru domnii preoți!

Dela **Librăria arhidiecezană** se poate procura

CONDICĂ

bine compactată în piele și cu pături tari,

în care (conform circulariului consistorial numărul 2142 din 3 Martie 1903) sunt a se induce „momentele mai însemnate ce obvin în comună în decursul anului și cari merită a fi însemnate pentru posteritate.”

Conține 200 foi.

Prețul **6.60 cor.**, + porto postal **80 fil.**

Dr. Petru Șpan:

Idei pregătitoare în pedagogie Cor. 3.—

Trepte formale ale învățământului (Ediția a doua) „ 1.60

Povesti pentru anul prim școlar (lecțiuni după treptele formale) ediția II. „ 2.—

Carte de cetire a II-a „ —50

Noul Abecdar „ —40

Căluza noului Abecdar „ —20

Dr. Daniil P. Barcianu. Viața și activitatea lui „ —50

Se pot procura de la

Librăria arhidiecezană.

Dela **Librăria arhidiecezană** din Sibiu se pot procura următoarele cărți mai nou apărute:

Aslan Edg.: Fiica lui Radu cel frumos, 250 c.
Agârbiceanu Ioan: Dela țară, 150 cor.
Bărsan Z.: Ramuri, 150 cor.
Brătescu-Voinești I.: Nuvele și schițe, 150 c.
Beldiceanu N. N.: Chipuri dela mahala, 150 c.
Boureaun E.: Povestiri din copilărie, 150 c.
Carmen Sylva: Valuri alinate, traducere de G. Coșbuc, 150 cor.

— Pe Dunăre, 1 cor.

— In luncă, 1 cor.

Coșbuc G.: Koltémények, fordította Revai 150 cor.

Cunțan Maria: Poezii, 125 cor.

Chendi Ilarie: Foiletoane, 250 cor.

— Preludii, ediția II, 250 cor.

— Fragmente, 250 cor.

Delatissima Cornelia Ioana: 100 basme și istorioare pentru copii, 250 cor.

Gădei: Rușii și țărâna românească, partea I—III à 30 fileri.

Emilgar-Gârleanu Em.: Bătrânii, schițe din viața boerilor moldoveni, 150 cor.

Farago Elena (Fatma): Versuri, 150 cor.

Flammarion C.: Tainele cerului, traducere de H. G. Lecca, 150 cor.

Gorun Ion: Taina a șasa, 150 cor.

Genlis dna de: Povestiri morale pentru tinerime, 150 cor.

Grigorowitza Em.: Chipuri și graiuri din Bucovina, 250 cor.

Hodoș Constanța: Frumos! nuvele, 150 cor.

Ionescu Gh. C.: Note de drum, 75 fil.

Iorga N.: Istoria Românilor în chipuri și icoane, trei volume à 250 cor.

— Scrisori și inscripții ardeleni și maramurășene 4 cor.

— Inscriptii din bisericile României 5 cor.

— Gânduri și sfaturi ale unui om ca oricare altul, 150 cor.

— Neamul românesc în Bucovina, 250 cor.

— Ștefan-cel-Mare și Mihail Viteazul, ca întemeietori ai bisericii Românilor din Ardeal, 50 fil.

— Drumuri și orașe din România, 250 cor.

— Pe drumuri depărtate, note de călătorie, 150 cor.

— Cuvinte adevărate, 250 cor.

— Lupta pentru limba românească, 1 cor.

— Sate și mănăstiri din România, 250 cor.

— Neamul românesc în Ardeal și țara ungurească, 2 volume à 250 cor.

Iosif St. O.: Credințe (poezii), 150 cor.

— Din zile mari, 2 cor.

Ion Manolache-Holda: Fețe, nuvele, 150 cor.

Jules Brun și N. Papahagi: Moșneagul dela Munte, roman, 150 cor.

Livescu Florea Marin: Nu se cuvine, reguli practice de bunăcuviință între oameni, 150 cor.

Lecca Haralamb G.: Poezii, 150 cor.

Moruzi D. C. Rușii și Români cu o prefată, de N. Iorga 150 cor.

Nădejde Sofia: Robia banului, roman, 2 cor.

Pop Vasile: Domnița Viorica, roman din viața de azi, 2 cor.

— Răs și plâns, schițe umoristice și nuvele, 150 cor.

Popovici Aurel C.: Vorbe înțelepte, 150 cor.

Petra-Petrescu N.: Ilie Marin, istorioară pentru tinerime, 150 cor.

Paul Augustin: Intre Someș și Prut, schițe, impresii, amintiri, 150 cor.

Rutenisarea Bucovinei și cauzele desnaționalizării poporului român, după date autentice, de Un Bucovinean, 350 cor.

Sadoveanu M.: Povestiri, ed. II, 150 cor.

— Șoimii, roman, 150 cor.

— Dureri înăbușite, operă premiată de Academia română, 2 cor.

— Crâșma lui Moș-Precu, 2 cor.

— Povestiri din război, 2 cor.

— Floare-ofilă, roman, 2 cor.

— Amintirile Căpraruului Gheorghită, 2 cor.

Sandu-Aldea C.: Drum și popas, note de drum și schițe, 125 cor.

— In urma plugului, 150 cor.

Scrob Carol: Rouă și brumă (poezii), 150 c.

Slavici Ion: Din bătrâni, narațiune istorică, 2 volume à 250 cor.

— Mara, roman 250 cor.

Teodoru A. Gh.: Din viața marinarului, nuvele, 150 cor.

Vodă George: Moartea regelui Decebal, tragedie în cinci acte 3 cor.

Sboar'al nopții negru flutur...

de M. Eminescu. — Romanță pentru voce și pian de A. Bena. Prețul cor. 150, porto 10 fil. Se capătă la Librăria arhid.

Prin **Librăria arhidiecezană** se pot procura diferite

ornate bisericesti

Mustre și specificarea prețului gratis și franco.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia arhidiecezană:**

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea **I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit** și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria arhidiecezană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9.50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Prin **Librăria arhidiecezană** din Sibiu se pot procura icoane cu

Ingroparea Domnului (Aer)

Mărimea 56/68 cm, simple 21 coroane, fine 27.40 cor., foarte fine 39.20 cor.

Mărimea 63/79 cm, simple 27.40 cor., fine 39.20 cor., foarte fine 48.40 cor.

Mărimea 74/100 cm, simple 39.20 cor., fine 48.40 cor., foarte fine 70 cor.

Mărimea 82/120 cm, simple 48.40 cor., fine 70 cor., foarte fine 98 cor.

Mărimea 110/140 cm, simple 67.20 cor., fine 89.60 cor., foarte fine 117.60 cor.

Efectuirea se poate face în 25 zile.

Gata se află pictate pe mătăsă: mărimea 72/114 cm 128.80 cor.; 72/100 cm 90 cor.; 55/68 cm 50 cor.; pe jumătate mătăsă 72/100 cm 86 cor.; pe pânză 82/110 cm 80 coroane.

Cărți teologice.

Sf. Vasile, traducere de I. P. S. Metropolit-Primat D. D. Iosif 3 —
Istoria bisericească de Evagrie, traducere de acelaș 3 —
Istoria bisericească de Socrate, traducere de acelaș 3.50
Note și meditațiuni asupra psalmilor, în 3 vol., de P. S. Episcop de Argeș Gherasim Timus 12 —
Dicționar Aghiofrafic, cuprinzând pe scurt viețile sfinților de acelaș autor 6 —
Sfântul Athanasie, de acelaș 5 —
Istoria bisericească, în 2 volume. 1280 pagini, de prof. Eus. Popovici, trad. de P. P. S. S. Episcop Gherasim al Argeșului și Athanasie al Râmnicului; amândouă volumele 12 —
Sf. Apostol Paul după sf. scriptură, de Dr. C. Chiriacescu 150
Ermeneutica biblică, ed. II, de acelaș 250
Căluza predicatorului, de Dr. C. Chiriacescu și Icon Const. Nazarie 6 —
Viața Domnului nostru Iisus Christos, în 2 vol., de Didon, traducere de aceeași, ambele vol. 9 —
Apologetica creștină în 2 vol., de pâr. Nazarie 10 —
Teologia dogmatică, vol. I—III, trad. după Silvestru de Caney 11 —
Compendiu de teologia simbolică, de I. Mihălcescu 3 —
Istoria bisericească și viața lui Constantin cel mare, de Eusebiu trad. de Iosif Gheorghian 4 —
Istoria bisericească, de Sozomen, trad. de I. P. S. Iosif Gheorghian 4 —
Slujba învierii în prea sfânta Duminică a Paștilor 3 —
Archeologia biblică, de Is. de Onciul, broș. 16 —
Archeologia biblică, de Dr. Chiriacescu 2 —
Cartea psalmilor (traducere și explicare), de Is. de Onciul 6.50
Didahi (învățătură), de Ilie Meniat 4 —
Espinerea Doctrinei 120

Introducere în Test. vechiu, de Is. de Onciul 11 —
Explicarea Evangeliilor, de Mihălcescu 2.40
Introducere în Cărțile noului Testament, de Dr. Ioan Cornoiu 3 —
Introducerea în sf. Cărți ale Testamentului vechiu, de Dr. Chiriacescu 3 —
Liturgica, de Calinescu 2.50
Liturgica, de N. Filip 6 —
Teologia dogmatică, de Calinescu 3 —
Dreptul bisericesc, de Dr. D. G. Boroian, 2 volume 14 —
Evangeliile după Mateiu, Marcu și Luca, de Iuliu Olariu 5.60
Evangelia după Ioan, publicată de Dr. Iuliu Olariu 3 —
Explicarea psalmilor din orologiu (ciaslov), de Dr. Iuliu Olariu 2.50
Scrierile părinților apostolești, trad. de Iuliu Olariu 1.50
Introducere în cărțile sfinte ale T. v. și N., de Dr. Iosif Olariu 5 —
Manual de tipicul bisericeii ort., de Dr. Iuliu Olariu —80
Problema morală, de Dimitrie G. Boroian 1.50
Credință și știință, de Dim. G. Boroian 2 —
Despre libertatea morală, de D. G. Boroian —60
Viața răposaților nostri și viața după moarte, trad. de Iosif, metropolit primat 2.50
Compendiu de drept bisericesc, de Vasile Pocitan 6 —
Compendiu de dreptul canonic, de A. bar. de Șaguna, broș. 3 —
Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna 4 —
Genesa Evangeliilor, studiu biblic, de S. Popescu 1.60
Manual de studiu pastoral, compus de A. bar. de Șaguna 3 —
Scrierea sf. Ioan Gură de aur 1 —
Testamentul nou 1 —
Noul așezământ, de Dr. N. Nițulescu 1.50

A se procura dela

Librăria arhidiecezană